

Benim adım Güniz. Dokuz yaşındayım ve üçüncü sınıf öğrencisiyim. Bolu'da oturuyoruz.

Bundan üç yıl önce, babamın görevi nede-niyle, Bursa'dan geldik. Oradaki evimiz de şim-diki gibi bir bahçenin içindeydi. Yeşil Bursa'nın, yemyeşil bir parçasıydı bahçemiz. Oturduğumuz ev iki katlıydı. Birinci katta biz, ikinci katta ise Ar-dalar oturuyordu. Arda, benden bir yaş büyüktü.

Yani bu yıl o, dördüncü sınıfta. Çok iyi arkadaş olmuştuk onunla. Annelerimiz telefonlaşıyor, ama biz görüşemedik bunca zamandır.

Şimdi Arda, okulunun düzenlediği bir geziyle Bolu'ya, yani şu anda bulun-duğumuz kente geliyor. Annesi, anneme bir günlüğüne de olsa Arda'yla görüş-memizi istediğini söylemiş. Annem de bana Arda'nın geleceğini söyleyince çok sevindim. Ama Arda'yı nasıl tanıyacağım o kadar kişinin arasında? Görüşme-yeli epey oldu. İkimiz de büyüdük, değiştik. Annemle bunun üzerinde konuştuk. Annem, Arda'yı telefonla aramamızı ve o gün neler giyeceğimizi birbirimize ta-rif etmemizi söyledi. Biz de öyle yaptık. Ben Arda'ya, pembe kadife bir panto-lon, beyaz spor ayakkabı, açık pembe gömlek giyip, beyaz bir şapka takacağı-mı anlattım. Ayrıca, otobüsün varış noktasında bulunan büyük çardakta kendi-sini bekleyeceğimi ekledim. Arda da, siyah bir kot pantolon, üzerine gri-sarı ka-reli gömlek giyeceğini, sarı siperli şapkasını takacağını söyledi. İki gün sonra görüşmek üzere vedalaştık.

Bakalım, Arda'yı hemen tanıyabilecek miyim?